

Radioanlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste, eller anlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning, er undtaget fra tilladelseskravet.

Den 26. september 1984 afsagde Højesteret dom, hvorefter radioanlæg til direkte modtagning af programstof, der overføres via kommunikationssatellitter (KMK-modtagere) ikke kan betragtes som radioanlæg, der er indrettet for modtagning af radiospredning. Der kræves derfor tilladelse i henhold til radiokommunikationslovens § 1 til disse anlæg.

I 1989 udstedte kommunikationsministeren bekendtgørelse nr. 266 af 28. april 1989 om radioanlæg til modtagning fra kommunikationssatellitter. Bekendtgørelsen omfatter radioanlæg, der er indrettet til direkte modtagning af programstof, der overføres via kommunikationssatellitter.

I henhold til bekendtgørelsen må oprettelse og drift af KMK-modtagere kun ske, hvis der foreligger en tilladelse hertil fra Telestyrelsen. Tilladelsen forudsætter, at anlægget er typegodkendt eller godkendt som enkeltanlæg. Tilladelse kan gives som en generel tilladelse i forbindelse med typegodkendelsen.

Den generelle tilladelsesordning anvendes for så vidt angår individuelle KMK-modtagere, mens modtagere i tilknytning til fællesantenneanlæg kun må oprettes og drives, hvis der foreligger en enkelttilladelse hertil.

EF-kommissionen har imidlertid meddelt den danske stat, at KMK-bekendtgørelsen efter Kommissionens opfattelse strider mod EF-Traktatens bestemmelser om fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser.

Efter forhandling med EF-kommissionen er det herefter besluttet at søge reglerne på området ændret.

Det foreslås derfor, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, at tilladelseskravet ophæves for radioanlæg, der er indrettet til modtagning af programstof, der sendes via satellit bestemt for direkte modtagning hos almenheden eller med kabelfordeling for øje. Der vil dermed være ligestilling mellem programstof, der sendes via DBS-satellit (Direct Broadcast Satellite) og via KMK-satellit (kommunikationssatellit).

For sådanne anlæg vil der i henhold til lovforslagets nr. 2 (§ 4) blive stillet krav om, at der samtidig med påbegyndelse af markedsføring indsendes dokumentation for overholdelse af de tekniske krav til anlæggene. For anlæg, der indgår i fællesantenneanlæg, opretholdes typegodkendelseskravet.

Med forslaget præciseres det endvidere, at radioanlæg, der alene er indrettet til modtagning på nærmere angivne frekvensbånd, også kan oprettes og

drives uden særskilt tilladelse. Radioanlæg, der alene er indrettet til modtagning på frekvensbånd til amatørradio, vil være omfattet af denne bestemmelse, jf. § 1, stk. 1, nr. 4.

Med forslaget fastholdes den gældende lovs bestemmelser om, at radioanlæg, der alene er bestemt til modtagning af radiofoni eller fjernsyn, er undtaget fra tilladelseskravet, jf. § 1, stk. 1, nr. 2.

ad § 1, stk. 2

Med ændringsforslaget til lovens § 1, stk. 1, er visse kategorier af radioanlæg udtrykkeligt undtaget fra lovens tilladelseskrav. Det foreslås imidlertid at give kommunikationsministeren hjemmel til herudover at bestemme, at andre kategorier af radioanlæg kan oprettes og drives uden tilladelse. Der kan ikke gives en udtømmende opstilling af, hvilke radioanlæg, der kan undtages fra tilladelseskravet. Årsagen hertil er bl.a., at den teknologiske udvikling kan medføre, at de hensyn, der i dag ligger til grund for kravet om tilladelse, måske senere kan opfyldes på anden måde.

Endvidere vil det stadig mere omfattende internationale samarbejde, herunder den harmonisering der finder sted på EF-plan, kunne føre til, at kravet om tilladelse kan fraviges. Eksempelvis kan det være hensigtsmæssigt helt at undtage radioanlæg, for hvilke der udarbejdes fælleseuropæiske, tekniske forskrifter, fra tilladelseskravet.

ad § 1, stk. 3

Det er fundet hensigtsmæssigt i lov om radiokommunikation at give en opstilling, der ganske vist ikke er udtømmende, af de forhold, der vil blive lagt vægt på ved bedømmelsen af, om en ansøgning om tilladelse efter loven kan imødekommes. Der er imidlertid ikke tale om, at der hermed indføres en ændret praksis på området. De nævnte særlige forhold fremgår af bemærkningerne til den gældende lov.

Det er fortsat ønsket om optimal udnyttelse af de begrænsede frekvensressourcer, som er den væsentligste årsag til, at der fra statens side finder en regulering sted af brugen af radioanlæg. Dette forhold er baggrunden for, at det under nr. 1 er anført, at der ved bedømmelsen af ansøgninger om tilladelse særligt vil blive lagt vægt på, at anvendelsen sikrer en effektiv udnyttelse af radiofrekvensspektret. Dette hensyn til radiofrekvensspektrets begrænsning indebærer bl.a., at der normalt ikke vil blive givet tilladelse i tilfælde, hvor det kommunikationsbehov, ansøgningen vedrører, på rimelig måde kan tilgodeses ved andre kommunikationsformer.